

Dómadagstalur

Eg varð viðgjörður í einum leiðara í Sosialinum herfyri, har í eg varð biðin um at vera meira konstruktivur og uppbyggjandi, og at eg má halda uppat við hesum dómadagstalanum.

Eg havi hildið meg verið ein varisligan optimist og siggi ikki vanliga svart upp á tilveruna ella viðurskiftini sum heild, men hóast tað, so ber illa til at hava gott mót í dag. Hví skal ein siga, at nú fer at ganga væl, tá ið einki er, sum talar fyri tí?

Er samfelagið ikki farið á heysin?

Leiðarskrivarin heldur, at fólkafloksmenn hava eittans endamá, og tað er at fortelja fólki, at javnaðarflokkurin er við at koyra samfelagið á heysin. Tað er ov seint at siga tað, tí samfelagið er farið á heysin. Tað er bert eftir at staðfesta tað. Um vit hyggja at øllum teimum ritum, sum eru komin frá serkønnum nevndum, so er eingin, sum vísir á,

hvussu vit koma burtur úr støðuni, men bert á-sanna hana. Tí er ikki annað at gera enn at viðurkenna, at vit eru farin á heysin.

Eitt ikki óvanligt dømi

Tá ið ein fyrítøka er komin í trongstöðu og ikki hevur pening til at rinda hvørjum sítt, so verður hon meira heft av sínum fíggiarum, oftast einum banka. Versnar støðan, so vil bankin ikki rinda tær útreiðslur, sum fyrítøkan hevur, tí krediturin stendur á tæmbi. So endar ofta við, at bankin skal góðkenna hvørt gjald, sum fyrítøkan skal gjalda, og færri og færri verða góðkend, tí inntøgan er ov lítil til, at nóg mikið er at gjalda við. Tað verður tosað um, hvat er best at gera. Kanska skera útreiðslur burtur, siga fólki upp, royna at vinna meira. Men gloppið millum inntøkur og útreiðslur bara veksur.

Til endans er bert eitt at gera. Lángevarin og lán-takarinn (fyrítøkan) mugu seta seg saman og meta um, hvørt her er nakað at gera. Tað kann føra til, at lángevarin sigur, at tú ert als ikki førur fyri at rinda hesi lánini, so tú mást á heysin, og so fáa vit so frægt aftur av okkara lán-um, sum gjaldið fyri ognirnar røkkur. Ein annar roynir so kanska at reka fyrítøkuna víðari. Tað kann eisini vera, at bankin sigur, at her er ikki nóg av gera, men um vit selja fyrítøkuna, so missa vit nógvan pening. Um vit ikki selja hana, men antin avskriva ein part av skuldini ella leggja hana um, so hon ikki tyngir virksemd meira, enn tað tólar, og so royna vit aftur, tí vit meta, at leiðslan er nóg góð, men tað eru viðurskifti, sum liggja úttafyrir tað, sum leiðslan kann hava ávirkan á, sum ger, at fyrítøkan koyrdi fóst. Tí royna vit at skipa skuldina so, at fyrítøkan kann halda

fram. Hetta kann eydnast (og miseydnast), men jú tryggari raksturinn kann gerast, jú størri møguleiki er fyri, at fyrítøkan kann fóta sær, til gleði fyri tey, sum virka í henni, og kanska eisini fyri tann og tey, sum framvegis vilja fígga hana.

Lat okkum taka fatt upp á Svarta Per!

Tað er munur á einum samfelagi og einari fyrítøku. Tó ikki størri enn at væl ber til at samanbera grundreglurnar fyri inntøkum og útreiðslum. Tá ið eg nú aftur sigi, at samfelagið er koyrt

fast og ikki kemur at halda fram á vanligan hátt, so er tað ikki ein dómadagstala afturat, men staðfesting av veruleika, sum flestu fólk í landinum ikki bara óttast, men eisini vita. Óivað veit greiðskrivarin í Sosialinum tað eisini, men hann er so positivur, at hann vil ikki siga fólki tað.

Líka so rætt tað er at bera skjótt at, tá ið ein fyrítøka er koyrd fóst í ov stórar skuld, og fáa nakað gjørt við tað, ikki minni rætt er at bera skjótt at, tá ið eitt samfelag er uppsteðgað av somu orsök. Vit hava spelt nóg leingi við Svarta Per og flutt hann úr einum staði í annað. Nú er stundin komin at viðurkenna, at so leingi vit ikki skipa skuldina soleiðis, at tað er møguligt at livjarga sær í landinum (onkur nevnd sigur minst sama livfót sum danir), so nyttar ikki at

fyrigykla fólki, at »her går det godt«.

Eg vil ráða leiðarskrivarinum at fáa javnaðarmenn og samgonguna at skilja, at fyrrrenn skuldin er skipað soleiðis, at skattir og gjöld kunnu lækkast, er eingin orsök at halda nakra sól-skinstalu fyri føroyingum. Eg og fleiri hava havt uppskot um at gera nakað við tað. Tað er harmiligt at sita og bert siggja, at tað gongur skeiva vegin, til tað, sum ein ráddi til, verður gjørt, ikki tí, at tað var ætlanin, men av tí, at einki annað var at gera.

Olaf Olsen

Politisk viðmerking

Klaksvíkar Býráð, Føroya Banki og Føroya Landsstýri

Fjølmiðlarnir hava seinastu dagarnar roynt at lýsa ólukkuliga støðuna Klaksvíkar kommunu og borgarar hennara eru komin í, nú ó-semyja er komin í millum kommununa og Føroya Banka um fíggiaravtaluna millum hesar partar. Centralt í hesum máli er Føroya Landsstýri plaserað, gjøgnum Gjaldsstovuna, sum afturheldur pening kommununar, og eisini óbeinleiðis gjøgnum Føroya Banka, sum jú er ogn landsstýrisins.

Men tað er hin einstaki borgarin, sum kennir sviðan

Eitt av kvøldunum tosaði útvarpsmaður við býráðsformannin í Klaksvík. Ein av spurningum útvarpsmansins var, hvussu leingi býráðið kundi liva við støðuni sum hon var.

Nógvi áhugaverdari

spurningur hevði verið: hvussu leingi kann vanligi klaksvíkingurin liva við støðuni sum hon er? - tí tað er jú hetta spurningurin snýr seg um, ikki bert fyri klaksvíkingar í sváru støðu teirra, men fyri hvønn einasta borgara í landi okkara í dagligu trupulleikum hansara.

Støðan snýr seg ikki fyrst og fremst um kommunur, mið., % ella tons, men um vælferð og trivna hjá menniskjum og menniskju í dag. Spurningurin er einfalt hvønn dag um at yvirliva, og m.a. tí hevur Miðflokkurin skotið upp at nýta pening úr samhaldsfasta til at hjálpa arbeiðsleysu okkara, áðrenn ov seint verður.

Eitt orku- og náðileyst landsstýri Hvíloysir Føroya landsstýri ikki spurningin við pengunum, sum Klaksvíkar komm-

una eigur hjá Gjaldsstovuni?

Hví er Føroya Landsstýri meira solidariskt við Føroya Banka enn við klaksvíkingar, og hví fjálar Føroya Landsstýri seg aftan sokallaðu »løgfrøðingarnar í Landsstýrinum«, tá neyðugar avgerðir, sum krevja mót, skulu takast?

Hetta mál átti, um viljin var til tað, at verið loyst í einari handavending.

Nær fer Føroya Landsstýri í heila tikið at loysa ovurhonds stóru trupulleikar borgaranna, í staðin fyri bert at vera virkið, tá ræður um at leggja byrðar á fólk?

Aftan fyri alt prátið um hví og hvat finna vit einstaklingar og familjur, hvørst støða versnar dag frá degi, og hvørst vón fær tað eina bakkastið fyri og annað eftir.

Ein inniliggj áheitan

og bøn til lögmann

Vit í Miðflokkinum heita við hesum innliga á Føroya Landsstýri og á lögmann Maritu Petersen, um at skera ígjøgnum í hesum máli. Vel trygd og trivnað hins einstaka fram um ivasamar lögfrøðiligar tulkningar. Vis kærleika og samkenslu fram um evt. lóg og boð.

Gev Føroya Gjaldstovu boð um at flyta peningin til Klaksvíkar kommunu. Tað vildi tænt tykkum til størri heiður, tó at tað ikki er annað enn náttúrligt, at tit sum fólksins tænarar gera tað.

Tórshavn, h. 1. febr. 94

Stjórni Miðflokksins

Jón Miðberg
Jenis av Rana
Álvur Kirke
Bill Justinussen
Jørgin Frants Jørgensen

EINKARSØLAN

Viðvíkjandi Panti á vín- og brennivínsfløskum

Nú er møguligt at lata allar vín- og brennivínsfløskur frá Einkarsøluni innaftur og fáa pant kr. 2,50 fyri hvørja fløskuna.

Á útoyggjunum verða fløskur latnar inn á posthúsið á staðnum. Har er treytin fyri at fáa pant fyri fløskurnar tann, at tær eru í einum reyðum tundurkassa frá Einkarsøluni.

Opel Corsa

við skaða, til sølu fyri kr. 5.000. Við fylgja 4 píkadekk og 5 summardekk.

P.v.á.

Sosialurin - fimm ferðir um vikuna!